

ži i korisniji puku u Cetini. Da udovolje narodu u Splitu, koji je i njima bio potrebit, ostaviše četvoricu u Splitu, a ostali podoše u Sinj. Oni koji ostadoše u Splitu, podoše na Dobri i tu se nastaniše u jednoj unajmljenoj kućici.⁷⁵

Koliko god bio za našu braću gorak rastanak s Gospom od Pojišana, ipak se ne može reći da u njemu nije bio prst Božji. Bog je, naime, pripustio da izgube ovo svetište, koje je imalo i dalje postojati, jer je preko naših Otaca htio podignuti svojoj Presv. Majci druga dva svetišta: Gospe Sinjske u Sinju i Gospe od Zdravlja na Dobromu.

⁷⁵ LACD, 85; Protocollo, 3; Matas, n. mj. 26; Zlatović, Monografije, 277; Franovci, 208; Gradivo, 97.

